

ฝันสลายกับ นพล.

เกือบ 4 ปี แล้ที่ชาวเชียงร่าย ได้มาซึ่งสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ก็คือ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้มาจากพระบารมีของสมเด็จพระเจ้า ในการสืบสาน ปณิธานปลูกป่าสร้างคน เพื่อเป็นประหนึ่งแสงส่องนำทางปัญญาให้คนเชียงร่าย และใกล้เคียง ได้ประโยชน์จากมหาวิทยาลัย ในการได้มาสถานศึกษาระดับสูง ในครั้งนี้ แน่นนอนย่อมมีที่มาและที่ไป เกิดจากการประสานความร่วมมือของ กลุ่มชนทุกสาขาอาชีพ ในรูปของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง การดำเนินการในระยะเริ่มแรกต่างฝากความหวังไว้กับ มหาลัยแม่ฟ้าหลวง อย่างเต็มเปี่ยม ในการที่ซึ่งจะมีส่วนร่วมได้เสียทั้งเก็บเกี่ยวผลที่จะพึงมีพึงได้ เมื่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ถือกำเนิดขึ้นในเชียงร่าย

บัดนี้ความคาดหวังได้ออแววเกิดความน่าฉงน กับผู้บริหารระดับสูงว่า แนวทางและทิศทางการดำเนินการใดๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนั้น เหมาะสมมากน้อยเพียงใด งบประมาณการก่อสร้างเริ่มแรกกว่า 2,500 ล้านบาท ได้ตกมาแล้ว แต่การจัดหาแรงงานการจ้างงานคนในพื้นที่แทบไม่มีส่วนร่วมเลย อานิสงส์ใดๆจากงานที่คนจากต่างถิ่นเป็นผู้ได้รับเป็นส่วนใหญ่ จุดยืนในการ แสดงเจตจำนงค์ในระยะเริ่มแรกที่กล่าวว่า จะเอื้อประโยชน์ให้แก่คนในพื้นที่ ให้มีงานทำ มีเงินใช้ ถูกละเอียดอย่างน่าฉงนยังไม่นับรวมถึงการพิจารณา รับบุตรหลานของคนเชียงร่ายเข้าเป็นนักศึกษาในสถาบันนี้ ที่ไม่โปร่งใส และ เป็นธรรม ถึงการแบ่งสรรโควต้า ลูกหลานคนเชียงร่าย ปัญหาการรุกที่ดิน ของประชาชนบริเวณใกล้เคียง ตลอดจนการจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมเพื่อทำถนน เข้าสู่ มหาลัยฯ ก็มีปัญหาด้านงบประมาณที่ทำให้จะรบกวนกระเป๋าชาวบ้านให้เดือด ร้อนอีกด้วย

มองลึกเข้าไปถึงการบริหารการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อตรวจสอบว่า สอดคล้องกับปณิธานของสมเด็จพระเจ้าหรือไม่ ก็ยังฉงนอีกว่า การจะขึ้นค่าหน่วยกิตจากเดิมอีกเท่าตัว ลูกหลานชาวบ้านจะเดือดร้อน ส่งผล ถึงกระเป๋าพ่อแม่หรือไม่เพียงใด หากแพงความมหาวิทยาลัยเอกชน ก็เท่ากับว่า เป็นการปิดโอกาสลูกหลานชาวบ้าน ที่มีความตั้งใจศึกษาหาความรู้ใน มหาวิทยาลัยใกล้เคียง

สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ยากกล่าวว่าเป็นการไม่โปร่งใส แต่คำว่า มันทำให้ ชาวเชียงร่ายผิดหวัง และฝันสลายน่าจะเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมมากกว่า ยังไม่ สบายเกินไปกับการกำหนดปรับเปลี่ยนแนวทางของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของการก่อตั้งดั้งเดิม เพื่อประโยชน์ให้เกิดแก่คน